

Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Employment Tribunals, Birmingham (Ujedinjena Kraljevina) 6. svibnja 2014. – Kathleen Greenfield protiv The Care Bureau Ltd

(Predmet C-219/14)

(2014/C 223/11)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Employment Tribunals, Birmingham

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Kathleen Greenfield

Tuženik: The Care Bureau Ltd

Prethodna pitanja

- i. Treba li načelo „*pro rata temporis*”, kao što je propisano u članku 4. stavku 2. Okvirnog sporazuma, tumačiti na način da zahtijeva da odredba nacionalnog prava (kao što su to članci 13., 13. A i 14. uredbe o radnom vremenu) ima učinak da u okolnostima u kojima dolazi do povećanja radnih sati radnika, iznos već stečenog godišnjeg odmora treba proporcionalno prilagoditi novim radnim satima, što za posljedicu ima da radnik/radnica kojem je broj radnih sati povećan ima pravo na ponovni izračun godišnjeg odmora u skladu s povećanim brojem radnih sati?
- ii. Treba li članak 4. stavak 2. Okvirnog sporazuma ili članak 7. Direktive o radnom vremenu ⁽¹⁾ tumačiti na način da im je protivna odredba nacionalnog prava (kao što su to članci 13., 13. A i 14. uredbe o radnom vremenu) koja ima učinak da u okolnostima u kojima dolazi do povećanja radnih sati radnika, iznos već stečenog godišnjeg odmora treba proporcionalno prilagoditi novim radnim satima, što za posljedicu ima da radnik/radnica kojem je broj radnih sati povećan ima pravo na ponovni izračun godišnjeg odmora u skladu s povećanim brojem radnih sati?
- iii. Ako je odgovor na pitanje (i) i/ili (ii) potvrđan, primjenjuje li se izračun samo na dio godine tijekom koje je radnik radio u povećanom broju radnih sati ili na neko drugo razdoblje?
- iv. Treba li prilikom izračuna razdoblja godišnjeg odmora koji radnik uzima, članak 4. stavak 2. Okvirnog sporazuma ili članak 7. Direktive o radnom vremenu tumačiti na način da zahtijevaju da odredba nacionalnog prava (kao što su to članci 13., 13 A i 14. uredbe o radnom vremenu) ima za posljedicu različit pristup ovisno o tome radi li se o izračunu novčane naknade za godišnji odmor zaposlenika na kraju radnog odnosa ili o izračunu preostalog godišnjeg odmora zaposlenika kad on ostaje u radnom odnosu?
- v. Ako je odgovor na pitanje (iv) potvrđan, u čemu je razlika u pristupu koji treba usvojiti?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. svibnja 2014. uputio Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria (Španjolska) – Tecom Mican S.L. protiv Man Diesel & Turbo SE

(Predmet C-223/14)

(2014/C 223/12)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Tecom Mican S.L.

Druga stranka u postupku: Man Diesel & Turbo SE

Prethodna pitanja

1. Može li se „izvansudsko pismo” u smislu članka 16. Uredbe 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. ⁽¹⁾ u cijelosti smatrati privatnim dokumentom bez obzira na to što ga nisu izdali javno tijelo ili službenik koji nisu dio sudbene vlasti?
2. Ako je tako, može li se izvansudskim pismenom smatrati svaki privatni dokument ili samo onaj koji ima određena svojstva?
3. Čak i ako privatni dokument ima takva svojstva, može li građanin Unije zahtijevati dostavu postupkom koji je predviđen u članku [...] 16. Uredbe 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. koja je sada na snazi, kada je takvu dostavu već ishodio kod drugog javnog tijela koje nije dio sudbene vlasti, na primjer kod javnog bilježnika?
4. Naposljetku, treba li za potrebe članka 16. Uredbe 1393/2007 uzeti u obzir da navedena suradnja ima prekogranični utjecaj i potrebna je za dobro funkcioniranje unutarnjeg tržišta? Kada se treba smatrati da suradnja ima „prekogranični utjecaj i potrebna je za funkcioniranje unutarnjeg tržišta”?

⁽¹⁾ o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima („dostava pismena”), i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1348/2000 (SL L 324, str. 79.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 7., str.171.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal d’instance de Dieppe (Francuska) 8. svibnja 2014. – Facet SA protiv Jean Henrija

(Predmet C-225/14)

(2014/C 223/13)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal d’instance de Dieppe

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Facet SA

Tuženik: Jean Henri

Prethodna pitanja

1. Zabranjuje li članak 22. Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima ⁽¹⁾, tumačen u odnosu na Direktivu Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ⁽²⁾ primjenu tipskih klauzula u ugovorima o kreditu, kojima potrošač priznaje da je vjerovnik izvršio obveze?
2. Protivi li se općem načelu učinkovitosti prava Zajednice i članku 22. Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima, tumačen u odnosu na Direktivu Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993., činjenica da vjerovnik ispunjenje svojih predugovornih i ugovornih obveza može dokazati na temelju samih tipskih klauzula iz ugovora o kreditu kojima potrošač priznaje njihovo ispunjenje, a da pritom ne mora predložiti dokumente koje je izdao i uručio zajmoprimcu?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL L 133, str. 66.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 58.).

⁽²⁾ SL L 95, str. 29.